

Og jeg vil æde min gamle hat på, at Venstre-kommunerne, når det kommer til stykket, nok skal være nogle af de allerførste, der begynder at søge om pengene, fordi det er dér, det miljø-mæssige efterslæb er allerstørst.

Formanden:

Hr. Niels Jørgen Langkilde som ordfører.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Dette lovforslag er fremsat meget sent. Det er en dårlig ting, at vi får så kort tid til at behandle det, men det er jo aftalt forligsstof. Og jeg må da ønske SF og Enhedslisten tillykke med, at de får deres miljøforslag frem, modsat det, vi aftalte med regeringen i vores finanslovsaftale i november 1995, hvor vi gerne ville have fly-overvågning indført. Det er jo ikke sket endnu, så der er lidt større gennemslagskraft på den anden side. Tillykke med det!

Den korte tid, vi får til at behandle dette lovforslag, illustrerer desværre den kritik, der har været i pressen af parlamentets lidt for hurtige sagsbehandling i den sidste fase af folketingsåret. Men vi skal ikke prøve at stikke en kæp i hjulet på det her og genere det i udvalgsarbejdet. Vi har forståelse for, man har forhandlet sig til et forlig, og så skal det bæres igennem, og der er så andre steder, hvor vi hellere vil bruge vores kræfter.

Vi er heller ikke i tvivl om, at det nok skal give noget miljø. Det er da sjovt at gå ud og bruge penge, og der er mange penge at bruge. De skal nok købe en masse gode venner rundt omkring i landet, der får nogle ting igennem, ingen tvivl om det. Så tillykke med den del af aftalen.

Jeg har også noteret mig, at man har sørget for, at man ikke får de overløbsproblemer, som man har fået andre gange, når man har for mange penge i kassen, for hvis man ikke kan finde projekter nok, ja, så kan man overføre pegnene til næste år. Og det er da klogt af dem, der har fået det her igennem, at de har sikret sig den fulde og hele pengetank.

Men det kan ikke skjules, at når Det Konservervative Folkeparti er imod det her forslag, så er det ikke kun, fordi vi ikke er med i finanslovforliget, det hænger også sammen med, at det her er et skridt på vejen til tilskuds danmark. Det, at nogle får mere bæredygtighed, betalt af andre, der må bøde nogle ekstra skattekroner, som ellers var unødvendige.

Det er et eksempel på det projektmageri, som er blevet kendetegnende for dansk administration. For at sikre sig imod administrativ slinger er man gået over til at lave det ene projekt efter det andet efter det tredje. Det var godt i en periode, men nu er vi altså kommet ind i en ren tilskudsjungle. Vi har tidligere på dagen behandlet Vandfonden, tidligere har vi vedtaget Den Grønne Fond, vi kan læse, at Friluftsrådet ikke kan komme af med deres grønne penge, osv., osv.

Når man selv en gang imellem er i den situation, at man gerne vil have finansieret noget, ved man, at man skal søge 200 forskellige steder. Det er et bøvl for de folk, der gerne vil gøre noget for miljøet. Vi kan derfor gratis levere dem, der har lavet forslaget, en regelforenklingssmulighed: Sæt jer dog sammen og prøv at pulje alle de dér grønne ansøgningsordninger og at lave noget, der er enkelt og ordentligt, rationelt, frem for at der skal sidde én mand her og en anden mand dér, så alle de stakkels energiske mennesker skal bruge så meget af deres tid på at skrive ansøgninger. Det var dog lettere, hvis alle de offentlige kassers forskellige fonde blev lagt sammen, så man kunne sende et enkelt brev af sted og så få tingene afklaret. Så var der mere tid til miljøarbejdet ude omkring i landet.

Jeg vil ikke lægge skjul på over for forslagsstillerne, at dette her er et oplagt besparelsesmål, når en borgerlig regering kommer til og skal stramme op og spare på kronerne. Det siger jeg bare, for at man ikke skal blive overrasket over det, når vi kommer så langt.

Så er jeg også imponeret over den tillid, der er mellem forligspartierne. Det er helt sødt at se, at man overlader så meget til ministeren, som man kan se i § 8, stk. 2, som lyder:

»Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler for, hvilke hovedtyper af aktiviteter og initiativer der i særlig grad skal søges støttet med puljens midler, samt hvor stor en del af puljens midler der skal anvendes til disse hovedtyper af aktiviteter og initiativer.«

Jeg vil da håbe for de kære forslagsstillere, at de har lidt styr på det, for ellers kan pengene jo forsvinde hvor som helst; men tilliden er måske meget betydelig.

Da min taletid er ved at udløbe, skal jeg blot til sidst sige, at man med § 10 i betænkelig grad nærmer sig et overvågningsamfund; det er vi bekymret over.

Og så noterer vi os, at man i pkt. 4, det med vildtskaderne, jo har skrevet det, der udelukker